

Помру за дротом, чи тверда рука

Микола Руденко

Помру за дротом, чи тверда рука
Напише косо: "Вислати за межі"?..
Порине в хмарку тіло літака,
Щоб загубитись в сонячній пожежі.

Чи встигну з неба помахать Дніпру
І мовити синам: живіте чесно?..
А може, все не так і я помру
В краю, куди не заглядають весни?

Моїм сусідом буде по землі
Старезний мамут чи його нащадок.
І пом'януть в якутському селі,
Дихнувши в простір горілчанам чадом.

А через рік і сліду не знайти,
Де жив я, зліплений з земного пилу.
І тільки ти... Я знаю, люба, ти
Віднайдеш у снігах мою могилу.

І захистиш той горбик від наруг —
Не покладешся на чужі гаразди...
Як добре те, що віднайшовся друг —
Той друг, якого вже хотіли вкрати!